

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Матилда Иванова Александрова

относно дисертационен труд за присъждане на образователно-научна степен „доктор“ по професионално направление 3.7. „Администрация и управление“, докторска програма „Икономика и управление (индустрия) (стопанско управление)“ на тема:
„Управление на човешките ресурси като фактор на иновационното развитие на индустриалните предприятия в България“,
разработен от: **Ася Олегова Сотирова**

Становището е разработено съгласно заповед на Ректора на ЮЗУ „Неофит Рилски“ № 3274/13.12.2017 г.

I. Обща оценка на кандидата

За участието си в процедурата по публична защита Ася Олегова Сотирова е представила: дисертационен труд в обем 297 стр., автореферат в обем 37 стр., публикации към дисертационния труд 4 бр., автобиография и справка за приносите на дисертационния труд.

Дисертантът Ася Олегова Сотирова е родена на 17.01.1982 г. в гр. Благоевград, като е завършила средното си образование в ПМГ „Акад. Сергей Корольов“. Придобива бакалавърска и магистърска степен по стопанско управление съответно през 2003 г. и 2009 г. в ЮЗУ „Н. Рилски“. Притежава сертификат за вътрешен одитор в публичния сектор. От февруари 2015 г. е редовен докторант в катедра „Мениджмънт и маркетинг“ на Стопански факултет в ЮЗУ „Н. Рилски“ – Благоевград по научна специалност „Икономика и управление (индустрия) (стопанско управление)“. От декември 2008 г. Ася Сотирова работи като старши експерт в сектор „Финансово-счетоводни дейности и човешки ресурси“ в РЗОК-Благоевград.

II. Обща характеристика на дисертационния труд

Представеният за становище дисертационен труд е с общ обем 297 стр., от които основен текст 235 стр., 11 стр. библиография и 51 стр. приложения. Използваните информационни източници са 166 на брой, от които 91 на кирилица, 62 на латиница и 13 интернет източници. Като обхват и съдържание източниците съответстват на проблематиката, разглеждана в дисертационния труд.

Разработката е посветена на актуална и значима за българската индустрия тема, а именно управлението на човешките ресурси като фактор за иновационното развитие на индустриалните предприятия в

България. Това е реален практически проблем и в същото време с висока обществена значимост както за стопанската практика, така и за управленската теория. Разкриването и обогатяването на иновационния потенциал на човешките ресурси е значимо предизвикателство за съвременния мениджмънт, създавайки нови възможности за иновационно развитие. За да бъдат „ключ към иновационния успех“ човешките ресурси трябва да имат възможност за непрекъснато обучение и усъвършенстване, развиване и поощряване в процеса на създаване и реализация на иновации. Формулировката на темата на дисертационния труд отразява в съдържателно отношение особеностите на обекта и предмета на изследването.

Дисертационният труд е структуриран в уводна част, три глави, заключение, използвана литература, списъци с таблици и фигури, и 28 приложения. Структурата му показва стремеж да се отговори на изискванията за цялостност и балансираност на отделните му части. Тя подпомага процеса на обоснова на аргументация и решаване на поставените изследователски задачи.

III. Оценка на научните и практическите резултати и приноси

Изложението на дисертационния труд безспорно показва, че дисертантът Ася Сотирова е проучила задълбочено теоретичните и методологическите основи на иновационното развитие на индустриалните предприятия и управлението на човешките ресурси като стимулиращ фактор за ускоряване на иновационните процеси. Авторката систематизира съществуващи теоретични подходи към изследването на иновациите и иновационните дейности, като ги обобщава и класифицира.

Изследваният научен проблем е ясно разграничен, като обектът и предметът на изследването са целево формулирани. Дисертантката основава своите аргументи и изводи на анализ на широк диапазон от специализирани източници, отразяващи българската и международната теория и практика в областта на иновационното развитие и факторите, въздействащи върху иновационната активност на индустриалните предприятия в България.

Апробационното изследване на дисертационния труд е осъществено в два етапа, като е разработена авторова методология, включваща количествено изследване чрез анкета и качествено изследване чрез панелни интервюта. За интерпретиране на получените емпирични резултати са използвани методите на сравнение, анализ и синтез. Това свидетелства за придобитите знания и умения на дисертантката да провежда самостоятелно научно-приложно изследване, като използва съвременни методи за емпиричен анализ и

представяне на получените резултати. Избраният инструментариум е адаптиран според установените възможности за приложение на методите за постигане на конкретните изследователски задачи.

IV. Публикации, свързани с дисертационния труд

Към дисертацията са приложени четири самостоятелни научни публикации, от които три статии в специализирани издания (едната от които на английски език), както и един доклад от юбилейна международна научна конференция. Посочените публикации отразяват в значителна степен основните постижения на дисертационния труд.

V. Автореферат и справка за приносите

Авторефератът към дисертационния труд има оптимален обем и структура, като представя в стегнат вид основните постижения и получени резултати в разработката. В нея могат да се открият следните научни и научно-приложни приноси:

- чрез идентифициране и аргументиране на факторите, въздействащи върху иновационната активност на индустриалните предприятия в България, е обоснована ролята на човешкия фактор за иновационното развитие на тези предприятия;
- разработена е авторова методология за изследване и оценка на управлението на човешките ресурси като фактор на иновационното развитие на индустрията;
- разкрито е влиянието на дейностите от управлението на човешките ресурси върху иновационните процеси и развитието на иновационния потенциал на персонала в индустриалните предприятия в България.

Научните и научно-приложните приноси са защитени в достатъчна степен чрез проведеното емпирично изследване. Те могат да бъдат определени като опит за допълване и доразвиване на теорията и практиката на управлението на човешките ресурси като фактор на иновационно развитие на индустриалните предприятия.

VI. Критични бележки и препоръки

Към разработката могат да се отправят някои бележки и препоръки, които не намаляват нейните достойнства.

1) Препоръчително е темата на дисертационния труд да не бъде идентична със заглавието на някоя от главите (в случая, втора глава).

2) Към дисертантката бих отправила следния въпрос: може ли да идентифицира основни мерки за повишаване на ефективността на иновационното развитие на индустриалните предприятия в България чрез целенасочено управление на човешките ресурси – проблем, поставен в научната теза на разработката.

3) Бих препоръчала в бъдещата си работа дисертантката да продължи усилията си по търсене и внедряване на новаторски концепции и методи за усъвършенстване на управлението на човешките ресурси в българските организации, насочени към стимулиране на иновационната им активност.

VII. Заключение

В заключение считам, че представеният за защита дисертационен труд притежава необходимите качества и съответства на изискванията за присъждане на образователната и научна степен “доктор” – ЗРАСРБ (чл.6 ал.3), Правилника за приложение на ЗРАСРБ (чл.27) и Вътрешните правила за развитие на академичния състав в ЮЗУ „Н. Рилски“ (чл.53). Имайки предвид горепосочените аргументи изразявам **положително становище**, като предлагам на уважаемото научно жури да присъди на **Ася Олегова Сотирова** образователна и научна степен “доктор” по научна специалност “Икономика и управление (индустрия) (стопанско управление)”, професионално направление 3.7 „Администрация и управление“.

10.01.2018 г.
Гр. София

Член на научното жури:.....
(проф. д-р М. Александрова)